

3

Cena numeru

centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Abonament w Krakowie (jed. dostawą do domu) K 1 50
za dostawę z przesyłką pocztową K 1 60
Przebiegata za granicę: msk. 1 50, frk. 2—, rb. 1—

Polacy i Polki nabywać można we wszystkich
kioskach i w biurach pocztowych.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wstecz pociąg 16 hal, za każdy następny raz po 12 hal;
drukarnia ogłoszeń po 4 hal, od wstępu (minimum 60 hal).
Abonament za wstępną pociąg 50 hal, Sobota na każdą
stronę po K 6—, półpół K 4—, załącznik K 300— za tydzień.
Ogłoszenia przyjmuje tylko Biuro dzienników
ogłoszeń Mariana Hucpzyca w Krakowie,
Jagiellońska 7, (obok handlu WP. Balabanowskiego).
Administracja „NOWIN”: ul. Golebia 8
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.
Na Lwów Skład i Ekipage: Agencja Sokolowskiego, Pałac Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Golebia 8

Ekspedycja „Nowin”: ulica Golebia 8.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości setnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon
Nr. 340) od godziny 8 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Golebia 8.
Rękopisy nie wraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Biuro Redakcji i administracji „Nowin”
zostało z dniem dzisiejszym przeniesione
do kamienicy przy ul. św. Gertrudy 1. 10
(parter).

Ekspedycja „Nowin” mieścić się będzie
jeszcze przez kilka dni przy ul. Golebiej 1.

Dział inzeratywny „Nowin” mieścić się
przy ul. Jagiellońskiej 7. Tam można
też składać prenumeratę.

Telefon administracji i redakcji 340. Tele-
fon redaktora 477.

Prosimy odnowić prenumeratę na miesiąc czerwiec.

„Nowiny” kosztują miesięcznie 1 K 50, kwar-
talnie 4 K 50 h., półrocznie 8 K.

O ugodę polsko-czeską na Śląsku.

Konferencja delegatów Rady narodowej
w Krakowie.

„Czeska Rada narodowa” wystąpiła — jak wi-
domo — swego czasu z propozycją, aby wzajemne
stosunki czesko-polskie na Śląsku uregulować
w drodze wzajemnego porozumienia. Nasza „Rada
narodowa” we Lwowie zgodziła się na tę propo-
zycję i wyznaczyła delegatów na wspólną konfe-
rencję, która ma się odbyć w dniu 8 czerwca b.
r. w Morawskiej Ostrawie.

Zadaniem tej konferencji, która odbędzie się
w gronie 10 osób (po 5-ciu z każdej strony), bę-
dzie jedynie ustalenie programu obrad konfe-
rencji i właściwej, której termin 8 czerwca w Mo-
rawskiej Ostrawie zostanie ustalony.

Delegatami „Rady narodowej” na konferencję
z 8 czerwca są pp. Cieński, prezes „Rady
narodowej”, akc. dr Korytkowski, poseł dr Bo-
żek, dr E. Adam, dr Michałowski, pastor z Na-
waia ks. Londziński, dr R. Kułicki i prof. dr A.
Górski, prezes krakowskiej organizacji dla
obrony kresów zachodnich.

Dzisiaj w piątek zjeżdżają się wymienieni de-
legaci „Rady narodowej” w Krakowie i odbędzie
o g. 4 po południu w sali posiedzeń miejskiej Kasy
Oszczędności wspólna konferencja, której celem
jest omówienie porozumienia odnoszące do jedno-
litości postępowania delegatów w konferen-
cjach na konferencji w Morawskiej Ostrawie.
Obrady dzisiejsze będą poufne a z przebiegu
obrad wydany będzie komunikat.

Zjednoczenie opozycji na Węgrzech.

Projekt reformy wyborczej. — Postulaty wojsko-
we. Spokój w sejmie.

Stronnictwa opozycyjne przyszyły do burzliwych
obrad do zupełnego porozumienia w sprawie

reformy wyborczej. Dzisiaj obrady dotyczące będą
taktyki wobec reformy wyborczej i zgadu.

Treść umowy co do reformy wyborczej jest
w szeregach zarysach następująca: Postanowiono
zgodzić się, aby prawo wyborcze otrzymali wszyscy
węgierscy obywatele, którzy umieją czytać i pi-
sać i przekroczyli 24 rok życia. Liczbę wyborców
ustalono na okragło 2,400,000. Tajne głosowanie
odbywać się będzie w miastach i wogóle w gmi-
nach liczących powyżej 15,000 mieszkańców, zaś
w gminach wiejskich tam, gdzie 75 procent lu-
dności umie czytać i pisać. Robotnicy rolni otrzy-
mają prawo głosowania tylko wieniasz, jeżeli na-
ją własne mieszkanie, złożone co najmniej z poko-
ju i kuchni. U przemysłowych robotników tego
warunku nie ma; natomiast żądana jest przynaj-
mniejność do Kasy chorych przynajmniej od 12 mie-
sięcy. Analfabetci otrzymują prawo wyborcze tyl-
ko wtedy, jeżeli placą co najmniej 20 kor. bez-
pośredniego podatku.

Co do reformy wyborczej opozycja obstaje
przy tem, aby § 43 ustalający prawo cenzura do
powołania reformy podlegał podległ podległ podległ
wymagany. Gdyby to się nie udało, opozycja o-
świadcza gotowość uchwalenia 4-letniego, a nawet
6-letniego przewoźnika z podwyższeniem kontyn-
gentu rekruta, żąda jednakże pewnych gwarancji
co do dwuletniej służby i umniejszenia
w postępowaniu wojskowym inaktywacji niemiec-
kiego języka służbowego. Wreszcie godzi się opo-
zycja na reformę regulaminu.

Budapeszt. Posiedzenia sejmku są spokojne.
Wczoraj Sejm kontynuował dyskusję wojskową.
Przemawiał p. Adam Abraham (part. Justitia), który
postawił wniosek o wstrzymanie niemieckiego re-
zolu, by wpływ na znaczne zmniejszenie kosztów wojsko-
wych.

Z sali sądowej.

Sensacyjny proces hrabiny Trigona.

W Raynie rozpoczęto sensacyjny proces prze-
ciw baronowi poręcznikowi Paterno, który prze-
szedł kochankę swoją, hrabinę Julię Trigona,
gdy ta mu nie chciała dłużej udzielać pomocy
pieniężnej.

Morderstwo to w swoim czasie poruszyło
wszystkie warstwy społeczeństwa swą obłą-
dą, obecną zaś proces odbywa się przy natężonej
sali sądowej.

Paterno z placem opowiada o swoim czynie.
Law szlony.

Poznał hrabinę w klubie szlacheckim w Pa-
lermo. Był, jak mówi, „ludem salonu”, 19 arysty-
kratę obiegał się o jego względy, ale on za-
chował się w hrabinie Trigona i nie chciał słyszeć
o innych kobietach.

Hrabina, znacznie starsza od poręcznika, a tra-
kowania ozięble przez męża, który patrzył przez
palec na jej postępowanie, odważała miłość
Paterno.

I mury jego poprosiła miłość. Można wal-
czyć jednemu przeciw dziesięciu czy pięćdziesięciu
ludziom, zabić ich lub zginać samemu. Ale niepo-
dobna wywodzi w przeciągu kilku godzin takich
jak tam podwój. Ołóż ją więc — słyszyś mi? —
chcę uwolnić Roncherolles'a. Pomóż mi swoją wi-
dzią magiczną, a potem rozporządź moją życiem.
Oddaję ci życie moje całe za wolność tego czło-
wieka.

Nostradamus przesnął ręką po czole.
Wiedząc, że mu wszystko się wymyka.
Dziesięć szalonego gniewu i wściekłości pre-
nikał całą jego intencję.

— Jakże? Chcesz uwolnić Roncherolles'a? Ty-
ty, którego Roncherolles rozstrzelił? —
— Tak, ja! — zawołał Paterno. — Nic! Niech
mię także uwolnić, muszę uwolnić tego człowieka, bo
tak przysięgałem Florysji!

— A! — myślał Nostradamus. — Wiedzącem
jest, że najmniejszą tego młodzieńca do córki Ro-
ncherolles'a jest ogromna. Trzeba się dobrze zastan-
owić, aby nie postąpił jakiegoś fałszywego kroku
i nie zaczął rozważać. Tak, mam sposób.

Kłęska powodzi na Węgrzech: Druty telefoniczne ratują żyłe. (Patrz artykuł „Kłęska powodzi”).

Publiczna tajemnica.

Romans trwał długo Paterno, aby jak najcz-
ciej widzieć kochankę, wynajął w mieście aż
cztery pokoje, w których ją przyjmował w różnych
porach dnia.

Pomimo ostrożności, wkrótce całe miasto wie-
działo o tym stosunku. Hrabina otrzymywała co-
dzienne anonimy, a szwagier jej, ks. Palma, wy-
mawiał jej to nieraz brutalnie.

Mał hrabiny nie zwracał uwagi na romans
pięknej Julii, która też wyjeżdżała z kochankiem
na dłuższe wycieczki do Swajacjery i Niemiec.
Jednakże zawsze z dziećmi, błął i pokojówką.

Wszystko to były kosztowne rzeczy. Baron
szybko znalazł się bez pieniędzy. Hrabina „po-
życzyła” mu spore sumy przez pokojówkę, a Pat-
erno, który miał kosztowne przyzwyczajenia, wy-
dawał bez rachunku.

Wreszcie i hrabina znalazła się w kłopotach
pieniężnych, a gdy Paterno wciąż natarczywie do-
magał się coraz większych sum na spłatę zacią-
gi.

Wszak wskazałem ci — rzekł głośno —
miejsce, gdzie spotkać Florysję, w starym zam-
ku w Pierrefonds. Dlaczegoż tam nie był wczoraj?

— Byłem tam — odpowiedział Rębacz. — By-
łem panem o ósmej rano. Zabiłem jej prześladowcę
i odwiezioną jej do Paryża...

— Zabiłeś!

— Tak jest: Rębacz zabił Saint-André!

Nostradamus zachwiał się.

— Przecież! — zawołał w duszy.

Zdawało się, że tak dobrze wszystko przygo-
tował, z ciurpiliwością wykreślając chwili odpowie-
dnie do zemsty. A więc: uwieść Roncherolles'a,
Florę zawiadzić do Pierrefonds i przysięgnąć spo-
kanie Henryka z Rębaczem — ojca z synem!
I to wszystko rucho! Jedu tylko gwałt tego oto
młodzieńca obalił całe to rozważanie.

Patrzył więc nań z wściekłością, a zarazem
z uwielbieniem.

I zebrałszy szczyt swój zdruzgotanej zemsty,
począł budować nowy gmach.

gnień długów, hrabina chłodziła ku niemu coraz
bardziej.

— Zazdrość kochanka.

Paterno doszedł do nieprzystępnej zazdrości.
Zabraniał kochance bywać na balach dworskich.
W zamku królewskim oszalały kochanek zrobił jej
wzyna scenę, którą tak opisuje:

— Pewnego wieczora dowiedziałem się, że po-
mimo mojego zakazu, był u hrabiny baron Florio,
o którego byłem najgłębiej zazdrozny. W naj-
wyższym wzburzeniu udałem się do Kwiryna i do
mieszkania hrabawit. Usłyszałem szmer hra-
bina wyjrzała przez drzwi. Błagałem ją, aby mi
przysięgła, że mnie jeszcze kocha. Urzekała na
miej modlitwy, pamiętając naszego pierwszego spo-
takania i zerwałem go z niej, wołając: „Kanałio!
Nie jesteś warta mojej miłości! Zabiję cię!” I wy-
biegłem. W kilka dni później nastąpiła katastrofa.

Zmarł samobójczy kończy się zażytytowaniam
hrabiny.

Paterno opowiada, że chciał się zabić w jej

Całą mocą potężnej woli odrzucając tłoczące
się uczucia gniewu, żalu i niepokoju, schwytał Rę-
bacz za rękę, mówiąc:

A więc myślisz, że zabił napastnika Flo-
ryszy?

— Zostawiłem Saint-André umierającego w o-
berży, dokąd sprowadziłem Florysję i gdzie białem się
z nim honorowo ze spadła w reku.

— Wiedząc o tem, że Roland Saint-André był
tylko poprostu biedny zakochany. Jakim sposobem
się tam znalazł? Dlaczego sprowadziłem Florysję do
oberży, o której mówiłaś, mato mi to obchodzi. Ale
wiedząc, że to nie on umierał schronił się do Flory-
sji w Pierrefonds, która miała być dla niej wię-
zieniem, a mato i grobem.

— Więc kłód? — zagrmiał Rębacz z piorunem
w oczach.

— Król Henryk II.
Rębacz stał białej wargi mu drżały.

— Czy jesteś zupełnie pewny? — zapytał ze
straszliwym spokojem — że wszystko to uczynił
Henryk II, król Francji?

(Ciąg dalszy nastąpi).

CZARODZIEJ

Wielki romans dramatyczny,
przez MICHAŁA ZEVACO.

221 (Ciąg dalszy).

— Dlaczego od urodzenia byłem przeznaczony
dla kate? Dlaczego byłem wychowywany przez
oprysków i między nimi? Chcę poznać mego ojca —
dodał, zgrzytając zębami — i ponieź mi mówisz,
że jest bogaty i potężny, spoliczkować go i żądać
rachunku z mego życia fizycznego i moralnego, chcę
go przekląć.

Nostradamus słuchał zamyślony, nadzieja wró-
ciła.

— Takiego mi trzeba. Nic nie stracone. —
Miałeś żądać dwóch rzeczy — rzekł do Króle-
wicz. — Wiem już jaka jest pierwsza, powiedz
drugą.

— Drugą... Wielkiego prefekta, p. Roncherolles'a
zamknięto w Chatelet.

— Wtem o tem. Wiesz coś?

— A więc wybuchnął młodzieńiec z roz-
paczą. — Od wczoraj widać się kolo Chatelet'a

BIBUŁKI DO PAPIEROSÓW

CZUWAJ

w książeczkach i opakowaniu patentowym

poleta:
znana:
fabryka
tutek i:
bibulek
cygare-
towych

Rudolfa Herliczki

W KRAKOWIE

Wzory na żądanie DARMO i opłatnie.

Już sama firma ciesząca się światową renomą
dale zapewnią gwarancją za dobroć gatunku

oczach i dalego sprowadził ją do hotelu Robecchino. Kiedy przyszła, chciał ją objąć, jak zwykle. Ale Julia była zimną jak lód. Paterno kleknął przed nią i błagał.

Powiedz mi Julio, co ci jest, powiedz mi prawdę, bo się zabiję.

I przyłożył sobie sztylet do piersi. — Ona milczała, chociaż błagał ją jeszcze: „Powiedz, czy mam odejść?”

To Paterno rozpakiał się i dodał: — Gdy milczała, zaszytylem ją. Siedzia jednak za tył zinnu:

— Pierwszy ciós zadajesz jej pan z tyłu, drugi w szyję, a potem jeszcze zagłębiając sztylet w przeciętą arteryę szyi.

Paterno wzdryga się i szepcze:

— Nie wiem o tam.

— Chciałeś pan posiąść jej majątek?

— To oszczerzawo!

Brutalność kochanka.

Ale, niebłagany siedzia stwierdza jeszcze, że kiedyś Paterno uderzył hrabinę w twarz, a przedtem jeszcze to samo uczynił innej kochance.

W końcu siedzia pokazuje Paterno jeszcze krwawo obłupiony sztylet, jak go znalazłono po wyrzuceniu zabójcy.

Na ten widok Paterno chce uciekać. Zandarmi chwytają go. Paterno pada na twarz i krzyczy: — Chce umrzeć!

I więcej nie mógł mówić.

Zeznania świadków.

W ostatnich dniach rozprawy zeznawali także między innymi świadkami adwokat Ferriar, który był obecny kiedy Paterno udał się do apartamentów hrabiny, aby zwinąć ją z chłodem i siłą. Zamordowana skrzyła się nieznacznie, lecz na brutalne postępowanie kochanka, natakając, opuszczała mu rękę, co było znakiem odzienia. Opuszczała mu również, że wobec królowej przysięgała zwrócić z Paterno i wtedy królowa przebaczyła jej wszystko. Przysięga jednak słama, rzucając się, że w kilka dni później w ramiona swego dręczyciela-kochanka. Świadek świadczą, że Paterno mógł mieć bardzo wiele motywów zbrodni, do najgłośniejszych zaś zalicza namiętność, kłopoty pieniężne i zamiar hrabiny zerwania stosunku.

Majętki dla kochanki.

Świadek Miragoli zeznał wczoraj, że hrabina sprzedała swoje dobra jako Paterno za 100 tysięcy franków i połowę tej sumy przysięgała wręczyć kochankowi, ale zamiast jej odrembioniu hrabina wobec Paterno nie miała zupełnie nic, co było, co było, co było. Przed sądem zeznała, że w chwili, gdy Paterno przysięgał, że w kilka dni później w ramiona swego dręczyciela-kochanka, Świadek świadczą, że Paterno mógł mieć bardzo wiele motywów zbrodni, do najgłośniejszych zaś zalicza namiętność, kłopoty pieniężne i zamiar hrabiny zerwania stosunku.

Proces wzbudza swoim przebiegiem coraz większą sensację.

Po nici do kłębka.

Detektyw i reporterzy. — Tajemnicza pilnacka-likierka. — Zagadkowe zbrodnie. — Kryminalny przyrządy. — Zdumiewające teorie. — Krawczy palce zbrodniarstwa. — Mankiet zdradza się i przynajmniej.

Główny w Ameryce detektyw, William J. Horn, niezadowolony z prowadzących pochwał, które mu obcywały go dzienniki z powodu wyjaśnienia pewnej błahszej sprawy — zarządził reporterom, że w pogoni za sensacją zbyt często przecząca na prawdę sensacyjne wypadki. Przypomniał mu jeden z nich tajemniczą zbrodnię, którą wykrył przy pomocy badań, wprost zdumiewających ściślości rozmowa, wybitnego kryminalisty z Hawru, prof. Reissa, który po ujęciu zbrodniarza wywilił życzenie, aby z jego badań nie czyniono sensacji.

Tak się też stało. Detektywi opowiadają o tej zbrodni, niosąc się nad wynikami badań, zapomniawszy, że ma za słuchaczy reporterów iasych na każdą, zwłaszcza nie wyszukana sensację. — Przekonał się o tem najczepniej, kiedy w wszystkich dziennikach przeczytał sążniste relacje o tajemniczej zbrodni. — W pierwszej chwili przeczytał się, że to właśnie on przeczytał sensacyjny wypadek. Dzienniki pisały:

W Hawru przy m. Portowej zamieszkała dwupiętrowa dom samotna wdowa, Marya Pallot. Przez kilka tygodni wdowa mieszkała, ale później zaczęła prowadzić tajemnicze życie w pustej kamienicy — nie miała nawet służącej. W sąsiedztwie zaczęto szeptać o milionach, które otrzymała w spadku, a także i namiętności do kieliszka. Jedno i drugie okazało się prawdą. Leciwa wdowa zrzędnawczy z innymi przyjaciółmi, skierowała swe namiętności w kierunku żółtych i kieliszka. Wczorajem zamylała dom, zaślaniała szczerze okna i apłaja się do trąty przytomności.

Pewnego wieczora zauważył policjant niedom-

knietą bramę. Zwrócił to jego uwagę i zawiadomił swą władzę. Policja przybywała do mieszkania wdowy znalazła w jej sypialni z rozbitą szklanką. Niektórzy w mieszkaniu świadczą o rabunkowym mordzie. Po zbrodniarzu, jak się zdawało, nie pozostały żadne ślady. Zwrócono się wtedy o pomoc do prof. Reissa, który po dokładnym obejrzeniu mieszkania oświadczył po kilku dachach krótko: „Maryę Pallot zamordował młotek o przyszytym, rzybie brodzie. Prawdopodobnie pochodzi z Sy-cylii i przejechał na okręcie „Donna Marya” (ostatni okręt, który w tym czasie przybył do Hawru). Zbrodniarz miał swoją ofiarę, motyliwa — że mieszkał w jej kamienicy i widział o jej majątku, jak również namiętności do kieliszka. Próbował ją zabić daleko, aby nie przysłała do siebie z pilkającej nieprzytomności zanim nie zagarnie łupu.

Oświadczenie wywołało w policji śledczej zdumienie, a nawet mimo powagi kryminalisty niedowierzanie. Profesor wysłanił wtedy swoją teorię i ożasadził wniosek następujący: Zbrodniarz wyłaził zamek, przyczem zranił się dotkliwie w palec. Wskazywały na to zakrwawione drżaki drzwi wchodowych. Mieszkanek pozostały ślady stóp, na lewo od nich krople krwi, na prawo zaś stę-arary. Morderca miał więc w lewej ręce narzędzie śmierci, w prawej świecę — był przeto młotkiem, bo broń stanowiła w tej chwili dla niego ważniejszy przedmiot, który człowiek bierze w rękę, nawiąkiwa do pracy. Po dokonaniu zbrodni przesyłał świecę do prawej ręki, bo lewa jako młotek posługiwał się przy grabieży. Wskazywały na to ślady, znajdujące się w pewnej odległości od ścian — mianowicie ślady krwi na lewo od stóp, a stę-arary na prawo. Mikrokopowa badania śladów, które w Sy-cylii wykazywały, że pochodzi z wyrobu fabryk sy-cylijskich. Właściciel awaryi musiał więc przejechać stamtąd w ostatnich dniach, bo świecę ze stę-arary sy-cylijskiej nie mogą konkrować z innymi. Sprzedawaniem w Hawru, a więc właściciel ją przywiózł ze sobą. Przysięgał się niedawno, bo w przeciwnym razie użytkownik świecy — ostatni zaś okręt, który przybył, to „Donna Marya”. Kilka włodoń, znalezionych na miejscu zbrodni zadziwiająco zarość zbrodniarza.

Policja postąpiła według wskazówek kryminalisty przeprowadziła śledztwo w wymienionym okręgu i zrestrowała śledztwo tylko brodnego mężczyzny, młodego z Sy-cylii. Wykazano go za młodego zbrodni i to podał mu prof. Reiss niespodziewanie ciężkie kawał selasa. Arrestowany chwycił go lewą ręką. Tenże nie mógł już wpatliwoci, ale prawdziwość jej stwierdził natęcznie przysięgał się zbrodniarza do winy. Morderstwo to popełnił on dla rabunku w październiku 1909 r., a w kilka dni aresztowano go — ale przecież śledztwo opiewia dzienniki dopiero w ostatnich dniach z przyczyn wspomnianych powyżej.

Z kroniki katastrof i wypadków.

Strach przed apasami w Paryżu. — 500 magazynów bawelny w ogniu. — Zabity przez aeroplan. — Śmierć znanego lotnika. — Błki wyborcze na ulicach w Brukseli.

Wczoraj na jednej z ulic Paryża w chwili, kiedy detektyw chciał aresztować pewną kobietę, przystąpił do niego nieznanym mężczyzną. Detektyw, widząc, że ma przed sobą apasę, dobył rewolwera i dał do niego 5 strzałów, kładąc go trupem na miejscu. W czasie strzelaniny przystąpił na niego jeden z przechodniów, obserwując uważnie rozgrywkę, która trwała scenę. Zobaczywszy ciekawego skierował policjant również do niego rewolwer i kilka wystrzałów zabił go. Trupy zabrali policja na inspekcję, gdzie w jednym z zabitych rozpoznano inspektora policji.

Z Petersburga donoszą: W Raszt wybuchł ogromny pożar. Spaliło się 500 magazynów bawelny, cukru i innych towarów. Szkoła obliczała na 20 milionów rubli. Zginęło też kilka osób.

W Łodzi apłaja się fabryka Rosenbaltów. — Spłonął do szczętu magazyn chustek bawelnianych. — Szkoda wynosi milion koron. Z Paryża doniosł telegram, że ubiegłej nocy runęły w Savary dwa domy. Katastrofa zakończyła mieszkańców wo śmie. Wielu zginęło w gruzach. Dotąd po drugiej akcji ratunkowej zdolano wydosłać pod gruzami sześć zabitych i pięć osób ciężko rannych.

Przelatujący wczoraj bardzo blisko koło Genni aeroplan zranił śmiertelnie policjanta. Ranny zmarł nie odzyskawszy przytomności.

Z Dayton (Ohio). Znały lotnik Wilbur Wright zmarł. Zmarły był chory od dłuższego czasu.

Na zgromadzeniu wyborczym w Brukseli, zwołanem gremiów przez partję kleryczną, na którym był obecny minister, przyszło do wielkich bójek. Podczas zgromadzenia, które odbywało się przy drzwiach zamkniętych przy odziale 3000 osób, przyszło w ulicach do wielkich demonstracji.

Kilka demonstracji udało się wtargnąć do sali, w której odbywało się zgromadzenie, gdzie przyszło do bójki. Gdy ministerowie opuszcili salę, otoczyli ich studenci katolicy, aby ich ochronić przed atakami demonstrantów. Uczestnicy zgromadzenia zaś udali się przed dom socjalistyczny, w którym wylżyli wszystkie szyby. W nocy przyszło następnie do bójek, którym dopiero liczne aresztowania położyły kres.

Jak pan chcesz umrzeć?

Rzadkie to pytanie zadają skazanym na śmierć zbrodniarzom w stanie amerykańskim Utah. Uchwalałom bowiem niedawno w tym stanie ustawę, normującą karę śmierci przez powieszenie lub przez rozstrzelanie a skazanym przysługującą prawo wyboru co do sposobu przejścia na wieś Abrahama. Niedawno temu musiał jeden ze skazanych skoryzystać z swego prawa i wybrał śmierć przez rozstrzelanie. Umieszczono go za portiera, w której się znajdowało 5 otworów na karabiny strzelców. Zawieszono mu oczy a na dany znak padły cenne strzały.

Z czełuski życia.

Matka i córka. — Potoczny stosunek. — Groby zdradzone. — Interwencja policji i sądu.

Odnajdy aresztowała policja w Wiedniu 41-letnią wdowę Ernestynę G., zamieszkałą przy Schindlengasse z powodu niebezpiecznych pogrótów kierowanych pod adresem córki. Przechłanianie aresztowanej w policji rzuciło snop jasrawego światła w potworne czełuski życiowe i ujawniło niezwykle niskie zasady moralnych o pewnych warstwach społecznych, a równocześnie dowiodło, że gdzie wchodzi w grę żądza i namiętność — tam nie istnieją żadne węzły rodzinne. Córka wystąpiła wem przeciw matce, jak się to stało w tym wypadku.

Wspomniana Ernestyna G. odwołała w roku 1910 jako matka jedenaścioro dzieci. Zmarłego męża nie żałowała zbyt długo, bo już w kilka miesięcy poznała pomocnika drukarni, młodego wdowca z trojgiem dzieci Jana Macha, w którym zachołała się na zabić. — Owocem tego stosunku było skompletowanie niezupełnego dotąd tuzina potomstwa jeszcze jednym synem, który obecnie liczy 5 miesięcy.

Gospodarkę prowadzono wspólnie i wszystko szło dobrze, ale do czasu. Młody wdowiec, który powoli ostrygał w miłości ku wdowie, a natomiast zwrócił swoje uczucia na jej 20-letnią córkę Violi. Nie uszło to uwagi zakochanej wdowy i starała się przekroczyć temu, ale uspróżno. Po pewnym czasie oświadczył Mach swojej kochance, że żeni się z jej córką i po długich namowach i przedstawianach zdołał uzyskać jej pozwolenie na ślub! Po kilka dniach jednak poznała matka widocznie potworność tego stosunku i zaklinała swoje kochankę, aby zerwał z córką. Było już zapóźno, zapowiedzi wyszły w tajemniczym piśmie i matka i córka wzięli ślub, poczem wyjechali nieopowiedziane z Wiednia. Ze Stryj, gdzie udali się w podróż poślubną (wdowiec miał zaszczerzonymi kapitały) wysłali do matki list z zawiadomieniem o ślubie i z próbą o. błogosławieństwa. List zawierał również wprost okrutną awem szderzanym propozycję niewiernego kochanka, aby zdradzoną zgodziła się na wspólne prowadzenie nadal gospodarstwa. Wdowa po otrzymaniu tego listu popadła w stan strasznego rozdrażnienia i wielokrotnie odnawiając jej chwilami przytomność. Zdradzoną i zniekształniała po prostu. Sasiadom oświadczyła, że zamordowała córkę i jej męża w chwili, gdy tylko przekroczyła próg jej mieszkania — następnie skończyła z dziećmi i sobą. To będzie jej błogosławieństwo. Odtąd pilnowali ją sąsiedzi na każdym kroku, aby ich uniżenia nie popeliła straszne czynu.

Nowożeńcy odbywszy podróż poślubną, powrócili oboje do Wiednia. O powrocie powiadomili o grę matkę, która wdowę szła wielokrotnie postrzelić swoje grody oświadczyły, że jest gotowa na wszystko. Uprowadzono więc przybyłych, wobec czego córka zamieszkała z znajomymi a były kochanek matki udał się z doniesieniem na nią na policję.

Aresztowanie wdowy wywołało w sąsiedztwie wielkie wstrząsanie i wstąpienie, cieszyła się bowiem wielką sympatją jako kobieta dobra i uczynna. Mąż córki zaś spotkał się z wrogiem usposobieniem sąsiadów, ponieważ w miedzyczasie wyszło podobno na jaw, że przed ślubem z matką i córką strzymał wiele innych, nie bez szkody. Prawdopodobnie więc zaopiekując się i nim także po-licja.

Wojna włosko-turecka.

Kilka wiadomości. — Z Trypolisu nadeszły wieści jakoby Włosi pod Rachenez ponieśli ciężką klęskę. 5000 Włochów zostało opadniętych przez Turków, którzy po 4 go-

dzinnej walce odrzucili włoski korpus ku wybrzeżu. Włosi stracili mieli 135 ludzi.

Wydawia Włochów z Turcji.
Konstantynopol. Konsulat niemiecki wydał do wosora 750 paszportów dla 18.000 osób. Dziśaj okręt Lloyd austri. „Bukowina” zabierze wielu Włochów.

Z kraju.

Z Bechni. (Klub akademicki. — Dzień kwiatowy. — Pocała. — Kradzieże i włamania).

Odnajdy odbyło się konstytuujące walne zgromadzenie nowo zawiązanego stowarzyszenia akademickiego klub akademicki. Do wydziału weszli pp. Adam Galtzy (prez.), M. Zajączkowski (zast.), M. Słusarczyk (sekr.), L. Mondor (skarbnik), T. Machaczki (gospodarz), dalej pp. T. Staszek, K. Michnik, Z. Kowalski, A. Cwiertnia. Za stępek pp. Rydarowski S., Jodłowski W. i Sława E. Sympatycznie to stowarzyszenie, mające na celu popieranie wśród młodzieży akademickiej ruchu sportowego, zabawowego i towarzyskiego, od samego początku rozwija żywą działalność.

Rozpoczęły się już lekcyjne szermierki, a w przyszłym miesiącu odbędzie się przedawanie amatorskie, które pod patronatem reżysera p. Stanisława Grodzkiego przyniesie niewątpliwie młodemu towarzystwu znaczne fundusze. Towarzystwo stara się również o wydzierżawienie tenisza salinarnego na 2 godz. dziennie.

Na rozkaz zwiaśko sokolego we Lwowie, wystosowanego do wszystkich gward sokolich, odbędzie się w Bechni dnia 2-go czerwca „dzień kwiatowy”, celem zwołania funduszu na dokonanie budowy pomnika Kościuszki. Spodziewać się na teły, że i Bechnia przyczyni się wydatnie, by pomnik Naczelnika mógł wreszcie stanąć na krakowskim.

Wreszcie załatwiła krajowa dyrektora „kwa-tywa pocztowa”. Dyrektora zatwierdziła oferta p. Mondorera, który zobowiązał się wybudować budynek na pomieszczenie poczty. Był to już czas najwyższy, gdyż dotychczasowa rudera urągala wszelkim zasadom higieny i estetyki. Gmach pocztowy stanie na rogu rynku i ul. Sandeckiej.

Noc dzisiejsza z srody na czwartek była zimnowianym. W samym rynku dokonano tyłko(?) pięć włamań.

Włamywacze wylamali drzwi prowadzące do drogerii p. Jana Michnika, rozbili podczerpną kasę i zabrali z niej 40 kor. do kasy wertelnowej, która zawierała kilka tysięcy koron probowali się dostać, jednak bezskutecznie. Szkoda wynosi przeszło 100 kor. Następnie włamali się do handlu win p. Fenigera, gdzie z rozbitą szkladą zabrali 30 kor. i kilka flaszek dobrego wina, dalej do restauracji p. Schmalholza, gdzie zabrali cały krag sera szwajcarskiego, do handlu p. Pankiewicza, gdzie skradli kilka koron i kilka flaszek likieru i do krawca p. Stampiergia, któremu skradli parę ubrań. Policja i zandarmyra śledzi za sprawcami, jak dotąd bezskutecznie. Ciekawe, jak z powyższego widać, pania u nas stosunki bezpieczeństwa. Policja dobrze pilnuje miejsca mieszkańców! Razemistniej grawia bę-karnia, a policja zawsze post festum o tem się dowiaduje. Ma się rozumieć, że złodziei się nie chwyty.

Ołbrzymi lokaut w Bielsku-Białej.

Donoszą z Białej: Najgorzej przewidywania ziściły się niestety! Wazkie rokowania spódwe między fabrykantami i robotnikami zostały zwrócone w anel. Fabrykanci bronili oporczywie swego stanowiska, że fabrykant może wydać robotnika dowolnie bez porozumienia się z organizacją robotniczą.

W fabryce Piescha organizacja socjalistyczna zażądała przycięcia napowrót do fabryki wydalonego robotnika, który był skitorem socjalistycznym. Ten wypadek był i jest dotąd najważniejszym punktem spornym w całym lokautcie. Cak socjalist jakoteż zastępcy fabrykantów złożyli oświadczenie, że są w żadnych konferencyach udziału nie wezmą.

Sytuacja przedstawia się poważnie. Fabrykanci trwają solidarnie w uporze, a tysiące ludu zaczyna odczuwać niedostatki. Ludowi polskiemu zagroza głód. Przyczyny lokautu mogą nie być natury narodowej, a następstwa jego spowodują niezawodnie nieobliczalne szkody, zwłaszcza jeśli przyjdzie polskiemu robotnikowi ukorzyć się przed majestatem pruskiego kapitału.

Ze świata.

Rosyjskie mianiszki są bawie.. Opowieść przypomnia „Diamerona” Buccaceli, ale tak ją podaje „Rasko” Muzik.

Oto niedawno temu Syndot otrzymał akragę, podpisaną przez kilku ofiarodawców i jedną z zało-

Największy magazynów i szat kścieńnych

jak: ornaty, kapy, sztandary, chorągwie, baldachimy oraz artykuły dewocyjne — poleca po najtańszych cenach:

KONSTANTYŃSKI I WITKORZAS

Kraków, Rynek główny, Linia A-B L. 48G.

Wydawca: Lucyna Szczepańska. Redaktor odpowiedzialny: Ludwik Szczepański. Drukarnia Narodowa w Krakowie, ul. Gołębia 4